

A fost odată o femeie care voia să aibă un copil, dar nu știa de unde să-l ia. Atunci s-a dus la o vrăjitoare care i-a dat un bob de orz pe care l-a sădit într-un ghiveci.

De îndată, din ghiveci a răsărit o floare mare și frumoasă, iar în mijloc pe pistilul verde era o fetiță mititică de tot, gingașă și drăgălașă. Cum nu era mai mare decât un deget, i-a pus numele Degețica.

I-a făcut un leagăn dintr-o coajă de alun, saltea din petale albastre de toporași, iar plapuma era o petală de trandafir.

Într-o noapte pe fereastră a intrat o broască urâtă și mare, care a răpit-o pe Degețica pentru a o face mireasa fiului ei.

Când s-a trezit, fetița a văzut că se află pe o frunză și a început să plângă amar; de jur-împrejurul frunzei celei mari și verzi era numai apă, așa că la mal nu avea cum să ajungă.

